

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1064/2019
24.10.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Драгана Петрића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици Кн 98/2018 од 04.04.2019. године и Вишег суда у Суботици Кжн 36/19 од 10.06.2019. године, у седници већа одржаној дана 24.10.2019. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Суботици Кн 98/2018 од 04.04.2019. године и Вишег суда у Суботици Кжн 36/19 од 10.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици Кн 98/2018 од 04.04.2019. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три месеца. Окривљени је на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. ЗКП, обавезан да на име паушала плати 5.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Суботици Кжн 36/19 од 10.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Драган Петрић, због повреде закона из члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело или да наведене одлуке укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу и на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да оштећена ББ – ташта окривљеног не може имати својство пасивног субјекта кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, јер са окривљеним није живела нити живи у заједничком домаћинству.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног којима се указује да је побијаним правноснажним пресудама повређен кривични закон из члана 439. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Наиме, пасивни субјект код кривичног дела насиље у породици јесте члан породице учиниоца.

Према одредби члана 112. став 28. Кривичног законика, чланом породице између осталог сматрају се: супружници, њихова деца, преци супружника у правој линији крвног сродства, ванбрачни партнери и њихова деца, усвојилац и усвојеник, хранилац и храњени.

Како је оштећена ББ, мајка супруге окривљеног, дакле, предак супружника у правој линији крвног сродства, то се иста сматра чланом породице у смислу цитиране законске одредбе и у ситуацији када не живи у заједничком домаћинству са учиниоцем.

Стога су наводи захтева браниоца окривљеног да оштећена као мајка супруге окривљеног није члан породице окривљеног, јер са њим није живела у заједничком домаћинству, по оцени овога суда, без утицаја на постојање повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због чега је захтев браниоца окривљеног у односу на ову повреду закона оцењен као неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац у захтеву наводи да чињенични опис радње извршења дат у изреци првостепене пресуде представља опис кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, а не кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, јер у изреци није наведено да је радњом окривљеног проузроковано стање трајне угрожености или страха код оштећене.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, из чињеница и околности означених у изреци побијане првостепене пресуде произлазе сва законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом и то како оне које се тичу радње извршења која се састоји у примени насиља према члану своје породице – мајци своје супруге на начин описан у изреци пресуде, што је имало за последицу угрожавање спокојства и телесног интегритета оштећене наношењем лаке телесне повреде, тако и оне која се тичу субјективног односа окривљеног према извршеном делу а која се тичу урачунљивости, директног умишљаја и свести код окривљеног о забрањености дела.

Дакле, из изреке првостепене пресуде произлази да је окривљени применом насиља оштећеној нанео описане телесне повреде што свакако представља угрожавање њеног телесног интегритета, због чега су оцењени као неосновани наводи захтева да се у радњама окривљеног описаним у изреци првостепене пресуде стичу законска обележја кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. КЗ, а не кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ.

Стога су оцењени као неосновани наводи захтева браниоца окривљеног да су побијане правноснажне пресуде донете уз учињену повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић